

ERASMUS ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

Université Paris Nanterre

Várkonyi Örzse Katinka 2018/2019 I. őszi félév

Szabad bölcsészet/ Művészettörténet

Harmadéves művészettörténet hallgatóként volt szerencsém kiutazni Párizsba az Erasmus-ösztöndíj keretein belül, az Université Paris Nanterre-re. Már a nyár folyamán rengeteg teendő akadt a kiutazással kapcsolatban. Bár én is úgy terveztem még tavasszal, hogy jó előre elkezdem nézni a szálláslehetőségeket, sikeresen halogattam a dolgot, és talán nem vagyok ezzel egyedül a kiutazók között. A kinti egyetem már a beiratkozás során felkínálta a lehetőséget a kollégiumra való jelentkezésre, és ezzel éltem is. Három kollégium között lehetett választani, hogy melyikbe mennék legszívesebben, melyikbe legkevésbé. Egyébként a három kollégium lakbéré között lényeges különbség nem volt. Email-ben tájékoztattak arról, hogy aki nem kap újabb emailt július 31-ig bezárólag arról, hogy kapott kollégiumi szállást, az azonnal kezdjen önállóan szállás után nézni. Itt kezdődtek az első nehézségek, ugyanis nem kaptam email-t 31-én, és egészen addig eszembe se jutott, hogy netán ne kapnék szobát. Megijedtem nagyon, elkapott a bizonytalanság, és azonnal nekiálltam keresni a stúdiólakásokat, illetve egyéb kollégiumokat. Ekkorra már a legtöbb megfizethető árú lakás elkelt, ezért úgy voltam vele, hogy már az se gond, ha 800 eurót fizetek a lakásért, csak legyen valami. Megírtam a leboncoin.fr-en és ehhez hasonló oldalakon körülbelül 60 email-t, amiből 2-re kaptam választ. Mindkettő hamis hirdetés volt, és nem meglepő módon az ilyen csalók hasonló kerettörténetet alkalmaznak az emailekben, valamint nagyon készségesen, hivatalosan fogalmaznak. A másik akadály, ha az ember Párizsban keres lakást, hogy szükséges a bérletéhez egy „kezes”, egy olyan személy, akinek saját keresete van és Franciaországban dolgozik. Szerencsésnek mondhatom magam, mert a keresztszüleim Franciaországban élnek, és ők működtek volna kezeseimként. A sikertelen lakáskeresés után, két héttel később kaptam egy emailt a kollégiumtól, hogy kaptam szállást. A franciák semmit sem sietnek el, ez odakint természetes, hogy lassan mennek a hivatalos dolgok is, és ezzel ekkor szembesültem először. Innét már csak az volt a feladat, hogy elutaltam a kauciót, és már garantált volt a lakhatásom. Tapasztalataim alapján Párizsban különösen sok az adminisztráció, szeretnek mindent papíralapon intézni, interneten kevésbé reagálnak, így volt ez a kollégiumi beiratkozásnál is. Beletelt pár napba, míg minden papírt elintézttem, és keresztanyukám segítségemre volt ebben. A kollégium a campus területén helyezkedett el, körülbelül öt percbe telt eljutni az óráimra, bármikor hazaugorhattam. A szoba egy 9

négyszetméteres kis lak volt, nemrégiben felújított, egy pici fürdővel, hűtővel, emeletes ágygal, az épületben két darab közös konyha állt rendelkezésre.

Az első héten volt az Erasmusos diákok hivatalos tájékoztatója, ismerkedés, a helyi diákok által szervezett Erasmus buli. A félév során sokszor szerveztek hasonló programokat, a Facebook-on meghirdetett események alapján könnyen lehetett tájékozódni, így bárki csatlakozni tudott, ha kedve volt. Két hétvégi utazást is szerveztek nekünk, az egyiket Normandiába, a másikat Belgiumba. Az egyetemi óráimon volt, hogy találkoztam az Erasmusos társaimmal, ugyanazokat a kurzusokat vettük fel, de rengeteg diák jár az egyetemre, a franciák pedig kevésbé nyitottak a külföldiek felé, közülük igazából nehéz beilleszkedni. Művészettörténet-hallgatóként az, hogy Párizsban lehettem, sok lehetőséget adott. Mivel rengeteg múzeum és kiállítás látogatható minden hónapban, a bőség zavarában voltam, hogy a tanulás mellett mire tudok időt szánni, mi az, ami számomra a legfontosabb, amit mindenképp látnom kell. Mindemellett Párizsban nagyon profi könyvtárak vannak, amiket látogattam, elsősorban a szakdolgozatom végett. Azért is volt célszerű a kiutazásom, mert a szakdolgozatomhoz kint állt rendelkezésre megfelelő szakirodalom.

Párizs nem tartozik az olcsó városok közé, de szerencsésen jártam a kollégium megfizethető, havi 242 eurós lakbérével. A támogatáson felül persze minden hónapban szükség volt személyes, családi támogatásra is. A tömegközlekedés kiemelkedően drága, diákbérletet igényelni mindig korán kell, mert a kérelemtől számítva egy hónapra rá kézbesítik, viszont bárhova el lehet jutni elég gyorsan és könnyedén. Az egyetem az RER vonalán található, Nanterre külvárosi résznek számít, de nagyon gyorsan be lehet jutni a városközpontba. Egész Párizst behálózza a 14 metróvonal, illetve a rengeteg buszjárat, a hazajutás tulajdonképpen egész éjszaka viszonylag könnyen megoldható. Általában Auchan-ban vásároltam be a hétköznapi dolgokat, élelmiszert, illetve vannak olyan kisebb üzletek, ahol kedvezményes áron lehet vásárolni, de sokkal ritkábban fordulnak elő éjjel-nappalik vagy kisboltok, mint itthon. Étterembe vagy kávézóba csak olyankor mentem, ha látogatóim érkeztek, de otthon meg tudtam oldani azt, hogy mindig főzzek, így ki lehetett jönni kevesebb pénzből. Párizsban kedvezményeket biztosítanak az ideiglenes kiállításokra a diákoknak, valamint, ami nagyon pozitív, hogy 26 éves kor alatt az állandó kiállítások, múzeumok ingyenesek.

Bár egyszerre végeztem az itthoni és a kinti tárgyaimat, el voltam foglalva rendesen, nagyon sok mindent tapasztaltam, fejleszthettem a nyelvtudásomat, pláne, hogy a franciák angolul nem szeretnek megszólalni, az óráim is kizárólag franciául voltak. Megtanultam, hogy milyen önállónak lenni, megismerni más kultúrákat, embereket, megismerni egy teljesen más

életszemléletet, mentalitást. Kicsit én is helyinek érezhettem magam, és azt hiszem, hogy ezek az élmények meghatározzák azt, hogy ma, ez után a félév után ki vagyok, és hogyan gondolkodom, hogyan tekintek a világra.